и Охридъ, но тѫ сега тоне, се заключватъ въ Кичавско (Кѫрчево), Демир-хисарско (Мелѣзишка рѣка при истокътъ на Черна, а не Валовище въ тресоци тѫ на Струма) въ Горня и Долня Добѫрца въ Охридско и отчасти въ Битолско. Прѣсѣчатѣ и нѣкои села се срѣщатъ сега само въ Прѣспанско и Преспанско, срѣщат се малко и въ Костиварско и Костовско.

Тия които познаватъ подобрѣ бѫрсяцитѣ казватъ дали тѫ въ тресета села бѫрсячки. Г. Трулковски казва да имат виде до 400. 2) Отъ тѫ нѫ тѫ пѫтурчени сѫ сегашнѫ: Пласница, Лисичани, Дворци, Заяц (въ Кичавско) Чепонци и нѣкои двѫ три други въ Добѫрца Охридско: тия села и до днесъ чѫ бѫруватъ по бѫлгарски и за чѫрвото отъ поменовани тѫ сега има дори предѫвка за приеждѫ, какватто се срѣща и на летокъ и нѫ за помощѫ че когато отидоха да вѫкатъ дѫрва за дѫрвия, наговорили се да не сѫбѫруватъ по бѫлгарски, а кога влѣзатъ да си говорятъ: „Гидесуме, кесеуме тихта за малитѫ вратица“ и такъ кога свѣли дѫрвата си приказвали: „Бѫ агатъ, ѝ агатъ точе ѝ кѫрейтъ ет мало кѫрво.“

Като какви свѫдѣния ми е далъ за бѫрсяцитѫ преди осем години г. Трулковъ, който е и самъ въ тия страни

„Бѫрсяцитѫ или бѫрсяцитѫ сѫ най-многобройнитѫ въ Западна Бѫлгария бѫлгари; имат общъ езикъ тъ-ко речи ет общъ езикъ на ситѫ други бѫлгари нѫ тѫ го-дѫ со едни сосѫм малки разлики. — Мѫжки-отъ родъ

2) Г. Трулковски единъ старъ достоенъ начитанъ мѫжъ, който живѣе часа въ София. Азъ не могѫ да завѫрѫ и казванитѣ отъ него брой на селата по могѫ да подвѫрдѫ само приблизителенъ брой. Защото само въ Кичавско или Кѫрчево има 113 села, които сѫ въ едно (Кичево) сѫ все бѫрсячки

варѫтъ ѫ-та на отворено а; тáт, мáж, кáща, скáто сѫщо както бѫрсяци и въ други още отношения ще ги кажа че сѫ бѫрсяшко потежко. Тетовци сѫ тоже прѣселници Македонци но не сѫ бѫрсяци и они сѫ посѫтни прѣселници